

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Liettua) on esittänyt 21.12.2015 –
Agnieška Anisimovienė ym.**

(Asia C-688/15)

(2016/C 106/20)

Oikeudenkäyntikieli: liettua

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Agnieška Anisimovienė ym.

Vastapuolet: AB bankas Snoras (selvitystilassa) ja VĮ Indėlių ir investicijų draudimas AB Šiaulių bankas, jolle AB bankas FINASTAn oikeudet ja velvollisuudet ovat siirtyneet

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko talletusvakuusdirektiiviä ⁽¹⁾ tulkittava siten, että varoja, jotka veloitetaan tileiltä asianomaisten henkilöiden suostumuksella tai jotka kyseiset henkilöt itse siirtävät tai maksavat luottolaitoksen nimiin toisessa luottolaitoksessa avatulle tilille, voidaan pitää kyseisessä direktiivissä tarkoitettuina talletuksina?
- 2) Onko talletusvakuusdirektiivin 7 artiklan 1 kohtaa ja 8 artiklan 3 kohtaa tulkittava yhdessä siten, että jokaiselle, jonka saatavat voidaan todeta oikeutetuiksi ennen talletusvakuusdirektiivin 1 artiklan 3 kohdan i ja ii alakohdassa tarkoitettua määrityksen tai päätöksenteon ajankohtaa, on maksettava talletusvakuutuksesta enintään 7 artiklan 1 kohdassa mainittu korvaus?
- 3) Onko talletusvakuusdirektiivissä esitetyllä "tavanomaisen pankkitoiminnan" määritelmällä merkitystä, kun tulkitaan talletuksen käsitettä pankkitoiminnassa syntyvänä saatavana? Onko tämä määritelmä otettava huomioon myös tulkittaessa talletusvakuusdirektiivin täytäntöön panemiseksi annetussa kansallisessa lainsäädännössä esitettyä talletuksen käsitettä?
- 4) Jos kolmanteen kysymyksen vastataan myöntävästi, kuinka talletusvakuusdirektiivin 1 artiklan 1 kohdassa käytetty tavanomaisen pankkitoiminnan käsite on ymmärrettävä ja miten sitä on tulkittava eli
  - a) mitä pankkitoimintoja on pidettävä tavanomaisina tai minkä kriteerien perusteella on arvioitava sitä, onko jokin tietty pankkitoiminta tavanomaista;
  - b) onko tavanomaisen pankkitoiminnan käsitettä arvioitaessa otettava huomioon suoritettujen pankkitoimintojen tarkoitus tai osapuolet, joiden välillä nämä toiminnot suoritetaan;
  - c) onko talletusvakuusdirektiivissä käytettyä talletuksen käsitettä, joka määritellään tavanomaisessa pankkitoiminnassa syntyväksi saatavaksi, tulkittava siten, että se kattaa ainoastaan tapaukset, joissa kaikkia tällaisen saatavan syntymiseen johtavia toimintoja pidetään tavanomaisina?
- 5) Jos varat eivät sisälly talletusvakuusdirektiivissä esitettyyn talletuksen määritelmään, mutta jäsenvaltio on päättänyt panna talletusvakuus- ja sijoittajasuojadirektiivin ⁽²⁾ täytäntöön kansallisessa lainsäädännössä siten, että talletuksina pidetään myös sellaisia tallettajille kuuluvia saatavia, jotka aiheutuvat luottolaitoksen velvollisuudesta tarjota heille sijoituspalveluja, voidaan talletusturvaa soveltaa vasta sen jälkeen, kun on määritetty, että luottolaitos on konkreettisesti tapauksessa toiminut sijoituspalveluyrityksenä ja että varat on siirretty sille sijoittajasuojadirektiivissä ja MiFID-direktiivissä ⁽³⁾ tarkoitettujen sijoitustoimien/sijoitustoiminnan toteuttamista varten?

⁽¹⁾ Talletusten vakuusjärjestelmistä 30.5.1994 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/19/EY (EYVL L 135, s. 5).

⁽²⁾ Sijoittajien korvausjärjestelmistä 3.3.1997 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/9/EY (EYVL L 84, s. 22).

⁽³⁾ Rahoitusvälineiden markkinoista sekä neuvoston direktiivien 85/611/ETY ja 93/6/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/12/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivin 93/22/ETY kumoamisesta 21.4.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/39/EY (EUVL L 145, s. 1).